

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Ndob/25/2025
Identifikačné číslo spisu:	6125201258
Dátum vydania rozhodnutia:	25.11.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6125201258.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v spore žalobcu: UniCredit Fleet Management, s.r.o., so sídlom Šancová 1/A, 814 99 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 820 381, zastúpeného Nosko & Partners, s. r. o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 36 860 107, proti žalovanému: Trenčiansky samosprávny kraj, so sídlom K dolnej stanici 7282/20A, 911 01 Trenčín, IČO: 36 126 624, o zaplatenie 26.257,26 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cb/49/2025, o nesúhlase Okresného súdu Trenčín s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica, takto

rozhodol:

P r í s l u š n ý m na prejednanie a rozhodnutie sporu j e Okresný súd Trenčín.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica prípisom z 24. apríla 2025 (č. l. 201 spisu) postúpil spor podľa § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o upomínacom konaní“) Okresnému súdu Trenčín, ako súdu príslušnému na jeho prejednanie podľa Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), nakoľko bol Okresnému súdu Banská Bystrica žalobcom v zákonnej lehote doručený návrh na pokračovanie v konaní.

2. Okresný súd Trenčín s postúpením sporu z Okresného súdu Banská Bystrica nesúhlasil a súdny spis podľa § 43 ods. 2 CSP predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o príslušnosti. Nesúhlas s postúpením odôvodnil tým, že predmetom konania je spor, ktorého základom je klamlivá reklama v zmysle § 45 Obch. zák., čo žalovaný uviedol v odpore proti platobnému rozkazu. Predkladajúci súd uviedol, že podľa žalovaného v dôsledku klamlivej reklamy zo strany žalobcu nemali predmetné autá žalobcom požadovanú výbavu. Z uvedeného podľa Okresného súdu Trenčín vyplýva, že nakoľko predmetom konania je spor z klamlivej reklamy, je na konanie v tejto veci, podľa § 26 písm. b) CSP, kauzálny príslušný Okresný súd v Banskej Bystrici.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Trenčín a

Okresnému súdu Banská Bystrica, vzhľadom na predloženie nesúhlasu Okresného súdu Trenčín s postúpením mu veci Okresným súdom Banská Bystrica v zmysle § 43 ods. 2 CSP tento nesúhlas prejednal a dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Trenčín s postúpením nie je dôvodný.

4. Podľa § 13 CSP, na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

5. Podľa § 15 CSP, všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v ktorého obvode má právnická osoba adresu sídla.

6. Podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú takisto záväzkové vzťahy medzi subjektom verejného práva, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 261 ods. 3 písm. c) Obchodného zákonníka, na účely odseku 2 subjektom verejného práva je vyšší územný celok.

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 302/2001 Z. z. o samospráve vyšších územných celkov, vyšší územný celok je samosprávny kraj.

9. Podľa § 1 ods. 5 zákona č. 302/2001 Z. z. o samospráve vyšších územných celkov, samosprávny kraj je právnická osoba, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami, zabezpečuje a chráni práva a záujmy svojich obyvateľov.

10. Podľa § 22 písm. f) CSP, na konanie v obchodnoprávných sporoch je príslušný Okresný súd Trenčín pre obvod Krajského súdu v Trenčíne.

11. Podľa § 40 CSP súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania; kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd skúma iba do otvorenia pojednávania alebo predbežného prejednávania sporu.

12. Podľa § 43 ods. 2 CSP, ak súd, ktorému bol spor postúpený s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobným návrhom, ktorým žalobca uplatňuje obchodnoprávny nárok (časť D návrhu), sa tento domáhal voči žalovanému zaplata istiny vo výške 26.257,26 eura s príslušenstvom. Žalobný nárok vznikol podľa žalobcu na základe Zmluvy o poskytovaní služieb č. Z202111507_Z zo dňa 9. júna 2021 (ďalej len „zmluva o poskytovaní služieb“), v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal žalovanému doplniť vozový park o elektrické vozidlá formou operatívneho leasingu. Dňa 10. septembra 2021 uzatvoril žalobca v postavení prenájomcu a žalovaný v postavení nájomcu, v nadväznosti na zmluvu o poskytovaní služieb, Zmluvu o operatívnom leasingu č. 2010 (ďalej len „ZoL 1“). V súlade so ZoL 1 a zmluvou o poskytovaní služieb žalobca prenechal žalovanému dočasne do užívania (nájmu) bez zriadenia práva kúpy 4 elektrické vozidlá. Dňa 21. októbra 2021 bolo žalobcovi doručené oznámenie žalovaného označené ako „Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní služieb 202111507_Z“ zo dňa 14. októbra 2021 (ďalej len „odstúpenie žalovaného“), podľa ktorého malo dôjsť k naplneniu bodu 2.3. zmluvy o poskytovaní služieb, v zmysle ktorého žalobca údajne nedodrжал všeobecnú špecifikáciu predmetu zmluvy, funkčnú a technickú špecifikáciu predmetu zmluvy a osobitných požiadaviek na plnenie zmluvy o poskytovaní služieb, na základe čoho malo žalovanému vzniknúť právo na odstúpenie od zmluvy o poskytovaní služieb. Odstúpenie žalovaného žalobca neakceptoval ako dôvodné a vzhľadom na to, že podľa žalobcu zo strany žalovaného došlo k podstatnému porušeniu ZoL 1, spočívajúcemu v neuhradení nájmu v zmysle ZoL 1 a VOPOL, žalobca písomným oznámením zo dňa 06. decembra 2021 označeným ako „Odstúpenie od zmluvy“, ZoL

predčasne ukončil (ďalej len „odstúpenie žalobcu“). Žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalovaný neuhradil žalobcovi nájomné, na ktorého úhradu bol zaviazaný v zmysle ZoL 1, a to za obdobie, počas ktorého predmet nájmu užíval. Výška pohľadávky 1 žalobcu, titulom neuhradeného nájomného predstavuje sumu vo výške 4.217,45 eura. Po prevzatí predmetov nájmu žalobca pristúpil, v súlade s príslušnými ustanoveniami ZoL 1 a VOPOL, k predaju predmetov nájmu a vyčíslil svoj zmluvný nárok predstavujúci stratu z tzv. repredaja predmetov nájmu, predstavujúci rozdiel medzi účtovnou cenou predmetov nájmu a predajnou cenou predmetov nájmu. Pohľadávka žalobcu po konečnom vyúčtovaní údajne aktuálne predstavuje sumu vo výške 20.585,76 eura (ďalej len „pohľadávka 2“). Žalobný nárok vo výške 1.454,05 eura vznikol podľa žalobcu i na základe Zmluvy o operatívnom leasingu č. 884 zo dňa 13. januára 2017 a Zmluvy o nájme motorového vozidla č. 1101601065 („pohľadávka 3“). V závere svojho návrhu žalobca uviedol, že dňa 9. septembra 2024 v záujme mimosúdneho vysporiadania pohľadávky 1 až 3, zaslal žalovanému návrh na vysporiadanie nárokov zo zmlúv a žalovaného (okrem iného) súčasne vyzval na zaplatenie pohľadávky žalobcu v celkovej výške 26.257,26 eura v lehote 30 dní odo dňa doručenia návrhu (ďalej len „návrh s výzvou“), avšak zo strany žalovaného nedošlo ani len k čiastočnej úhrade pohľadávky žalobcu.

Upomínací súd vydal dňa 3. februára 2025 platobný rozkaz sp. zn. 23Up/6/2025.

Žalovaný vo svojom odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že po prevzatí 4 ks elektromobilov bolo zo strany žalobcu zistené nedodržanie technickej špecifikácie predmetu zmluvy. V odpore žalovaného bližšie špecifikované tvrdenia žalobcu, na základe ktorých žalovaný odstúpil od Zmluvy o poskytovaní služieb č. Z202111507_Z, považuje žalovaný za klamlivú reklamu v zmysle Obchodného zákonníka. K uplatňovanej pohľadávke žalobcu vo výške 4.217,45 eura titulom neuhradeného nájomného žalovaný uvádza, že v dôsledku nedodržania špecifikácie predmetu zmluvy žalovaný predmet zmluvy neužíval. Žalobca tiež zaslal žalovanému záverečné vyúčtovanie a výzvu na úhradu celkového dlhu vo výške 1.632,18 eura titulom údajného nadmerného opotrebenia odovzdaných vozidiel, avšak žalovaný neuznáva vznesený nárok čo do dôvodu ani čo do výšky. Je toho názoru, že voči žalobcovi nemá žiaden záväzok a preto navrhuje, aby súd v predmetnej veci zrušil platobný rozkaz.

Okresnému súdu Banská Bystrica bol žalobcom v zákonnej lehote doručený návrh na pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa CSP.

14. Pre rozhodnutie tohto sporu o príslušnosť je potrebné zodpovedať otázku či predmetom tohto konania je obchodnoprávny spor. Najvyšší súd poukazuje, že pre určenie príslušnosti súdu je vždy významný obsah žaloby, ktorý formuluje žalobca, a teda i to akej súdnej ochrany sa dovoľáva. Z obsahu návrhu na vydanie platobného rozkazu vyplýva, že ide o majetkový spor, pričom strany sporu v prejednávanej veci medzi sebou uzavreli zmluvný záväzok, existuje medzi nimi priamy zmluvný vzťah. Pre založenie kauzálnej príslušnosti súdov (v obchodnoprávných sporoch) podľa ust. § 22 CSP je nevyhnutné, aby bola naplnená kvalitatívna stránka pojmu obchodnoprávny spor, o ktorý ide vtedy, ak ide o spor podľa druhej časti Obchodného zákonníka, prípadne o spor zo záväzkového vzťahu, ktorý možno podľa ustanovení § 261 a § 262 Obchodného zákonníka považovať za obchodný záväzkový vzťah podľa tretej časti Obchodného zákonníka. V predmetnej veci sa o takýto prípad jedná, nakoľko je naplnený základný predpoklad podľa ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka, a to že ide o záväzkový vzťah medzi subjektom verejného práva, ktorý sa týka zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľom pri jeho podnikateľskej činnosti. Subjektmi zmluvného vzťahu v prejednávanej veci sú právnické osoby.

Pri posúdení charakteru záväzkového vzťahu najvyšší súd vychádzal zo skutočností vyplývajúcich zo žaloby a pripojených príloh. Žalobca je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojej činnosti vykonáva leasingovú činnosť, sprostredkovateľskú činnosť ako i činnosť požičkovne motorových vozidiel. Uzatvorenie danej Zmluvy o poskytovaní služieb ako i Zmluvy o operatívnom leasingu č. 2010, Zmluvy o operatívnom leasingu č. 884 a Zmluvy o nájme motorového vozidla č. 1101601065 tak nepochybne spadalo pod podnikateľskú činnosť žalobcu. Obsah návrhu ďalej naznačuje, že Zmluvu o operatívnom leasingu ako i Zmluvu o poskytovaní služieb, ktorej predmetom bolo doplnenie vozového parku žalovaného o elektrické vozidlá formou operatívneho leasingu, ako objednávatel' uzatvoril žalovaný - samosprávny kraj, právnická osoba označená svojím IČO-m, je teda nepochybne že v danej veci sa jedná o záväzkový vzťah žalobcu ako podnikateľa pri jeho podnikateľskej činnosti a žalovaného ako subjektu verejného práva, ktorý sa týka zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky

žalovaného. Na uvedenom nič nemení ani subjektívny názor žalovaného, že keďže v dôsledku klamlivej reklamy zo strany žalobcu nemali predmetné autá žalobcom požadovanú výbavu, predmetom konania je spor z klamlivej reklamy. Je podľa najvyššieho súdu zrejmé, že v danom prípade sa jedná o obchodnozáväzkový vzťah v zmysle ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorý sa spravuje treťou časťou Obchodného zákonníka.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že v spore o určenie súdu príslušného na konanie nejde o prejednanie meritórneho rozhodnutia vo veci samej, ale o skutočnosti odôvodňujúce určenie príslušnosti ako podmienky konania všeobecného súdu. Samotné vyhodnotenie vzťahu medzi stranami sporu je vecou rozhodnutia samotného súdu na základe dôkazných tvrdení a preukázaní prostredníctvom procesného útoku a procesnej obrany.

Najvyšší súd dodáva, že na posúdenie daného vzťahu ako vzťahu obchodnoprávneho nemá vplyv skutočnosť, že sa na predmetný vzťah môžu prípadne aplikovať aj normy občianskeho práva.

15. Žalovaný je samosprávny kraj - právnická osoba so sídlom v meste Trenčín. Vychádzajúc z uvedeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v prejednávanom obchodnoprávnom spore je v zmysle § 22 písm. f) CSP v znení účinnom od 1. júna 2023 v spojení s § 3 ods. 6 písm. b) zákona o sídlach a obvodoch súdov, kauzálnie príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie sporu Okresný súd Trenčín.

16. Nesúhlas Okresného súdu Trenčín s postúpením veci Okresným súdom Banská Bystrica nie je preto dôvodný, keďže na konanie v danom obchodnoprávnom spore je kauzálnie príslušný Okresný súd Trenčín.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.